

NÁDASDY ÁDÁM

Rágódni kell nyilván

A jóvátehetlent hajszolom
lépten-nyomon, fejtegetem, kívánom,
hogy jóvátehető legyen. De a sebhely,
az is az élet, a kéreg ne legyen sima.

A jóvátehetlent álmodom
újra meg újra, megmondom neki
az igazat, ezúttal őszinte leszek,
de most már persze tők érdektelen.

A jóvátehetlen elkísér
túlra is, oda is, rágódni kell
nyilván majd odaát is, hogy mi volt az ára,
hogy ilyesmik tetején szörföltem akkor.

Vojnich Erzsébet: Két helyszínelő